

Lovforslag nr. L 117. Fremsat den 2. december 1997 af Jette Gottlieb (EL), Bruno Jerup (EL) og Frank Aaen (EL)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 27 af 13. januar 1997, som ændret ved lov nr. 377 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 57, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

2. § 84 ophæves.

3. § 90 a, stk. 2, ophæves.

4. § 90 a, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan efter forhandling med Landsarbejdsrådet fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1.«

5. § 91, stk. 1, nr. 5, ophæves.

6. § 100, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

7. § 100, stk. 5, ophæves.

8. § 102, stk. 1, affattes således:

»Forsømmer en arbejdsgiver de pligter, som påhviler ham efter § 90 a, straffes han med bøde.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1998.

Stk. 2. Sager om dagpengegodtgørelse i henhold til § 84, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 27 af 13. januar 1997, kan fortsat behandles af Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Når en ansat bliver fyret, skal de to første ledige dage dækkes af en dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren (de såkaldte G-dage). Beløbet dækker ikke det fulde dagpengebeløb. Da det blev indført, blev det lanceret som en slags fyringsskat, der skulle sikre en arbejdsgiveransvarlighed over for fyringer.

Samlet sparer arbejdsløsheds-kasserne og staten 500 mio. kr. ved ikke at skulle betale arbejdsløshedsdagpenge de to første dage.

I praksis har ordningen formodentlig ikke ført til en eneste undladt fyring.

Derimod har det ført til, at mulige ansættelser i kortere perioder ikke finder sted, men erstattes af tvungent overarbejde for de allerede ansatte.

I visse brancher fører det til bevidst valg af uorganiserede personer til korterevarende ansættelser, da de ikke har krav på dagpengegodtgørelse.

I praksis er det kun lidt under halvdelen af de fyrede, der får de G-dage, de er berettigede til. Det gælder også ansatte inden for det offentlige. Det er altså i praksis de arbejdsløse, der betaler en del af de dagpenge, som staten sparer.

Arbejdsløsheds-kassen og fagforeningerne bruger mange kræfter på at sikre udbetalingen.

Det er desuden et stort arbejde at administrere ordningen, da der også er administrative begrænsninger i ordningen, der som regel må udføres manuelt. Spe-

cielt vejrligsordninger er blevet helt uoverskuelige som følge af ordningen, også for den enkelte.

En afskaffelse af G-dagene må opfattes som en håndsækning til de arbejdsløse, arbejdsløsheds-kasserne og til fagforeningerne.

Samtidig udgør det en væsentlig administrativ for-
enkling for arbejdsgiverne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 3-8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den under nr. 2 foreslåede ophævelse af § 84 om dagpengegodtgørelse.

Til nr. 2

Det foreslås at ophæve § 84 og derved fjerne arbejdsgiverens pligt til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1998. Arbejdsmarkedets Ankenævn skal dog fortsat kunne behandle tvivlsspørgsmål om dagpengegodtgørelse, som er opstået før den 1. juli 1998.

Skriftlig fremsættelse

Jette Gottlieb (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag).

(Lovforslag nr. L 117).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.